

مطالعه بهینه‌سازی کارایی سخت‌افزار برای شبکه‌های عصبی با حافظه طولانی مدت و کوتاه مدت

امیر ارسلان ساختیانچی^۱، کوروش منوچهری کلانتری^۲، مهرشاد خسرویانی^۳

^۱ گروه مهندسی کامپیوتر، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، پردیس گرمسار، ایران،

^۲ گروه مهندسی کامپیوتر، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، پردیس گرمسار، ایران،

^۳ گروه مهندسی کامپیوتر و فناوری اطلاعات، واحد پرند، دانشگاه آزاد اسلامی، پرند، تهران،

چکیده:

شبکه‌های عصبی، که با الهام از ساختار مغز انسان ساخته شده‌اند، به‌طور گسترده در هوش مصنوعی و یادگیری ماشین برای وظایفی مختلف از جمله استخراج ویژگی‌ها، طبقه‌بندی داده و کنترل سیستم‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند. دلیل این کاربرد گسترده، به خاطر داشتن ویژگی‌های غیرخطی و توانایی خود-انطباقی این شبکه‌ها است. این مقاله به بررسی پیاده‌سازی سخت‌افزاری شبکه‌های عصبی حافظه طولانی مدت و کوتاه مدت می‌پردازد، که نوعی پیشرفته از شبکه‌های عصبی بازگشتی هستند که به دلیل توانایی‌شان در پردازش داده‌های ترتیبی به خوبی شناخته شده‌اند. با این حال، تقاضای محاسباتی بالای شبکه‌های LSTM^۱ باعث ایجاد چالش‌های بزرگی در پیاده‌سازی سخت‌افزاری به ویژه در محیط‌هایی با منابع محدود، مانند اینترنت اشیا شده است. در این مقاله، پیشرفت‌های اخیر در خصوص طراحی سخت‌افزار برای شبکه‌های LSTM مورد بررسی قرار می‌گیرند، با تأکید بر روش‌هایی که از محاسبات غیر دقیق بهره می‌برند تا پیچیدگی سخت‌افزاری و مصرف انرژی را کاهش دهند. همچنین، این مقاله به بررسی سایر تکنیک‌های مختلف بهینه‌سازی مانند الگوریتم‌های فشرده‌سازی و هرس کردن شبکه‌های عصبی در جهت بهبود کارایی پردازش LSTM می‌پردازد و ظرفیت این روش‌ها را ارزیابی می‌کند. علاوه بر این، مقاله به بررسی موازنه‌های موجود بین دقت و مصرف منابع در زمینه استفاده این روش‌های نوظهور سخت‌افزاری می‌پردازد.

واژه‌های کلیدی: شبکه‌های عصبی، حافظه طولانی مدت و کوتاه مدت، محاسبات تصادفی، محاسبات تقریبی

¹ Long Short-Term memory

بخش اول. مقدمه

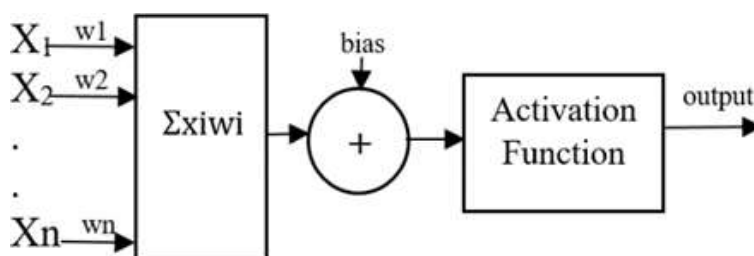
شبکه‌های عصبی از اجزای اصلی هوش مصنوعی و یادگیری ماشین هستند و برای وظایفی مانند استخراج ویژگی‌ها (Mao and Jain, 1995)، طبقه‌بندی (Krizhevsky and Sutskever, 2012)، و کنترل سیستم‌ها (Fierro and Lewis, 1998) استفاده می‌شوند. این کاربردها به دلیل ویژگی‌های غیرخطی و قابلیت انطباق این شبکه‌ها می‌باشد (Zhang, 2000). شبکه‌های عصبی با الگوبرداری از مغز انسان، از طریق آموزش یاد می‌گیرند و دانش خود را در اتصالات نورونی ذخیره می‌کنند (Hopfield, 1982). انواع مختلفی از شبکه‌های عصبی وجود دارند، از جمله پرسپترون‌های چندلایه که برای طبقه‌بندی الگوهای پیچیده استفاده می‌شوند. (Haykin, 2009)، شبکه‌های عصبی عمیق با چندین لایه غیرخطی (Hikawa, 2003)، شبکه‌های عصبی کانولوشنی برای طبقه‌بندی تصاویر (Schmidhuber, 2015)، و شبکه‌های حافظه طولانی‌مدت و کوتاه‌مدت که برای داده‌های ترتیبی مانند گفتار و ویدیو استفاده می‌شوند (Graves et al, 2013). پیاده‌سازی سخت‌افزاری شبکه‌های عصبی به دلیل توانایی بالا در پردازش موازی داده‌ها مزایای بسیاری را ارائه می‌دهد، اما این کار به دلیل وجود تعداد زیاد پارامترهای محاسباتی پیچیده است. (Y. Liu et al, 2019) برای بهبود کارایی، تکنیک‌هایی مانند هرس آگاهانه به تعادل (Han et al, 2017) و تبدیل سریع فوریه (Li et al 2018) توسعه داده شده‌اند. با این حال، پیاده‌سازی سخت‌افزاری شبکه‌های LSTM همچنان از نظر هزینه سخت‌افزاری و مصرف انرژی، به ویژه در محیط‌هایی با منابع محدود مانند اینترنت اشیا، با چالش‌هایی همراه بوده که برای مقابله با آنها، روش‌های محاسبات غیر دقیق مانند محاسبات تصادفی و محاسبات تقریبی به کار گرفته شده‌اند تا با ساده‌سازی مدارها، در حالی که تنها اندکی از دقت کاسته می‌شود پیچیدگی سخت‌افزاری کاهش یابد، (Tina et al, 2024). محاسبات تصادفی که به سخت‌افزار کمتری نیاز دارند از رشته‌های بیتی برای عملیات‌های حسابی استفاده می‌کنند، پیشرفت‌های اخیر در این زمینه، سبب رقابت شبکه‌های تصادفی با طرح‌های سنتی شده است (Y. Liu et al, 2021)، همچنین رویکردهای دیگری نیز وجود دارند که بر روی شتاب‌دهنده‌های بهینه‌سازی شده برای سلول‌های LSTM تمرکز دارند. انتخاب روش مناسب به دقت و عملکرد مورد نیاز در برنامه بستگی دارد. در این مقاله ما به بررسی پیشرفت‌های اخیر در پیاده‌سازی سخت‌افزاری شبکه‌های عصبی LSTM بر روی ASIC ها و FPGA ها می‌پردازیم، که شامل شبکه‌های محاسبات تصادفی و تکنیک‌های تقریبی می‌شود، همچنین در آخر کارایی و عملکرد آن‌ها را با هم مقایسه می‌کنیم.

² Stochastic

بخش دوم. پیش زمینه

الف. شبکه های عصبی

شبکه های عصبی از واحدهای اساسی به نام نورون تشکیل شده اند که الهام گرفته از نورون های موجود در مغز انسان هستند. مغز انسان حدود ده میلیارد نورون دارد (Haykin, 2009). در نورون های بیولوژیکی، بدن سلول ورودی هایی را از دندریت ها دریافت می کند که به ترمینال های سیناپسی^۴ متصل هستند و تحت تأثیر نورون های دیگر قرار می گیرند. این سیگنال ها به پالس های ولتاژ تیز، یا همان اسپایک ها^۵، تبدیل می شوند که از طریق آکسون^۶ به نورون های دیگر منتقل می شوند. مغز با ایجاد اتصالات سیناپسی جدید و تغییر در اتصالات موجود به محیط خود سازگار می شود، که این امر منجر به تغییر در ساختار و پارامترهای شبکه عصبی می گردد. به طور مشابه، نورون های مصنوعی در شبکه های عصبی به عنوان واحدهای پردازش اطلاعات عمل می کنند و اجزای اصلی شبکه را تشکیل می دهند. در شکل ۱ عملکرد یک نرون مصنوعی نشان داده شده است.

شکل ۱. نرون مصنوعی (Haykin, 2009)

³ Dendrite
⁴ Synapses
⁵ Spike
⁶ axons

یک نورون مصنوعی یک یا چند ورودی دریافت می کند که هر کدام در یک وزن خاص ضرب می شوند. این ورودی های وزندار جمع می شوند و نتیجه توسط یک تابع فعال ساز پردازش می شود. این تابع خروجی نورون را تولید می کند. ورودی ها با $\{x_i\}$ ، که $i = 1, 2, \dots, n$ است، و پارامترهای نورون (که به عنوان وزن لایه داده شده است) با $\{w_i\}$ ، $i = 1, 2, \dots, n$ مشخص می شوند. خروجی نورون طبق رابطه زیر تولید می شود:

$$y = \phi(\sum_{i=1}^n w_i x_i) \quad (1)$$

در این رابطه، w وزن های نورون و ϕ تابع فعال ساز است. در شبکه های عصبی، انواع مختلفی از توابع فعال سازی به طور گسترده مورد استفاده قرار می گیرند، از جمله تابع تانژانت هیپربولیک، تابع سیگموئید، و تابع خطی ساز، اگر فرض کنیم v ورودی تابع فعال سازی باشد، این توابع فعال سازی به صورت زیر تعریف می شوند:

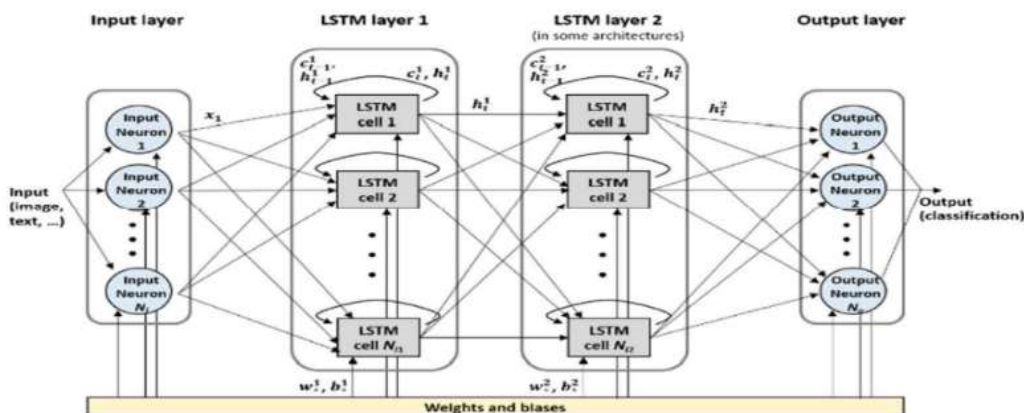
$$\text{given by} = \begin{cases} \tanh(2v) & \tanh \\ \frac{1}{1+\exp(-v)} & \text{sigmoid} \\ \max(0, v) & \text{ReLU} \end{cases} \quad (2)$$

شبکه های عصبی بازگشتی نوعی خاص از شبکه های عصبی هستند که برای پردازش داده های ترتیبی طراحی شده اند. برخلاف شبکه های عصبی پیش خور سنتی، شبکه های عصبی بازگشتی خروجی مرحله زمانی قبلی را به عنوان بخشی از ورودی برای مرحله زمانی جاری در نظر می گیرند. به عنوان مثال، در مرحله زمانی t ، با توجه به داده ورودی x_t و خروجی مرحله زمانی قبلی H_{t-1} ، همان طور که در معادله زیر توصیف شده است مدل $f()$ پیش بینی را برای مرحله زمانی جاری H_t انجام می دهد، (Sengupta, et al, 2022):

$$h_t = f([x_t, h_{t-1}]) \quad (3)$$

ب. شبکه های حافظه طولانی مدت و کوتاه مدت (LSTM)

شبکه های حافظه طولانی مدت و کوتاه مدت (LSTM) نوعی از شبکه های عصبی بازگشتی (RNN) هستند که برای پردازش داده های ترتیبی پیچیده طراحی شده اند. LSTM ها به طور مؤثر در وظایفی مانند تشخیص گفتار و ترجمه زبان مورد استفاده قرار گرفته اند. شبکه های عصبی بازگشتی ی پایه با چالش هایی مانند مشکلات ناپدید شدن و انفجار گرادیان مواجه هستند. مشکل ناپدید شدن گرادیان زمانی رخ می دهد که تغییرات در لایه های اولیه شبکه تأثیر کمی بر خروجی داشته باشند، در حالی که مشکل انفجار گرادیان زمانی رخ می دهد که تغییرات کوچک در لایه های اولیه به طور بیش از حد تقویت شده و در طول شبکه منتشر شوند. یک شبکه LSTM شامل حداقل یک لایه از سلول های LSTM است که همراه با لایه های ورودی و خروجی قرار دارند (به شکل ۲ مراجعه کنید) (Sengupta et al, 2022).

شکل ۲. تصویر کلی شبکه LSTM (Sengupta, et al, 2022)

هر سلول LSTM، همان طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، یک حالت سلولی c و یک حالت پنهان h را حفظ می کند و این حالت ها را به صورت ترتیبی به روزرسانی می کند. در هر مرحله زمانی t ، سلول، حالت سلولی c_t و حالت پنهان h_t خود را بر اساس ورودی فعلی x_t ، وزن ها و بایاس های یادگرفته شده، و حالت های قبلی c_{t-1} و h_{t-1} به روزرسانی می کند. وضعیت های تمامی سلول های LSTM به طور جمعی حافظه شبکه را تشکیل می دهند. شبکه های LSTM با کنترل صریح رشته اطلاعات درون هر سلول، مشکل ناپدید شدن گرایان را برطرف می کنند. این کار از طریق سه دروازه انجام می شود: دروازه فراموشی، که تعیین می کند چه اطلاعاتی از گذشته حفظ شود؛ دروازه ورودیکه تصمیم می گیرد چه اطلاعات جدیدی اضافه شود؛ و در نهایت دروازه خروجی، که حالت پنهان فعلی را محاسبه می کند. معادلات زیر عملکردهایی مطابق شکل ۳. را نشان می دهند که برای محاسبه حالت پنهان بعدی h_t استفاده می شوند:

$$F = \sigma(w_f \cdot [h_{t-1}, x_t] + B_f) \quad (4)$$

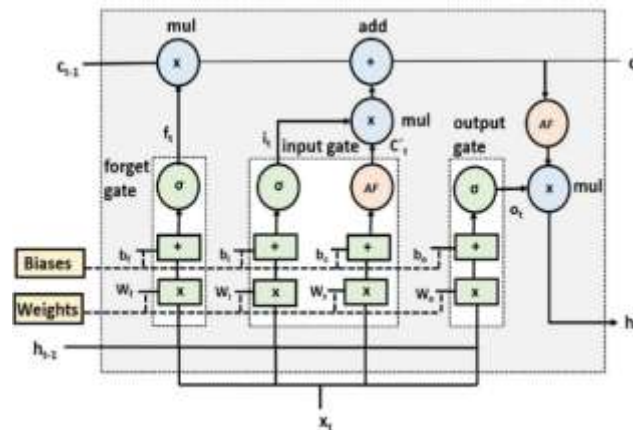
$$I = \sigma(w_I \cdot [h_{t-1}, x_t] + B_I) \quad (5)$$

$$\hat{C} = \tanh(w_C \cdot [h_{t-1}, x_t] + B_C) \quad (6)$$

$$O = \sigma(w_o \cdot [h_{t-1}, x_t] + B_o) \quad (7)$$

$$C_t = C_{t-1} * F + I * \hat{C} \quad (8)$$

$$h_t = \tanh(C) \cdot O \quad (9)$$

شکل ۳. تصویر سلول LSTM (Sengupta, et al, 2022)

ج. محاسبات تصادفی: (Stochastic Computing)

در محاسبات مرسوم، اعداد با استفاده از نمایش در مبنای ۲ نمایش داده می‌شوند، به طوری که هر بیت یا ۰ است یا ۱، و این نمایش در طول زمان ثابت می‌ماند. در مقابل، در محاسبات تصادفی، اعداد به صورت احتمالات نمایش داده می‌شوند. یک مقدار تصادفی v با یک بیت تکی که ممکن است در هر سیکل ساعت تغییر کند نمایش داده می‌شود، به طوری که با احتمالی p برابر با ۱ و با احتمال $1-p$ برابر با ۰ است. این احتمال مقدار ذخیره شده را تعریف می‌کند. برای مثال، اگر یک مقدار تصادفی در طول ۱۰۰ سیکل ساعت خوانده شود و بیت در ۵۰ مورد از این سیکل‌ها ۱ باشد، احتمال p برابر با ۰.۵ است. دو روش برای تفسیر این مقدار تصادفی وجود دارد. روش اول، غیرقطبی است. در این روش، احتمال p به طور مستقیم به مقدار منطقی v نگاشت می‌شود. اگر p برابر با ۰.۵ باشد، مقدار منطقی v نیز ۰.۵ است. مشکل نگاشت غیرقطبی این است که نمی‌توانیم اعداد منفی را نمایش دهیم. روش دوم تفسیر مقدار تصادفی، قطبی است. در این روش، مقدار p از دامنه $[0, 1]$ به مقدار منطقی v در دامنه $[-1, 1]$ نگاشت می‌شود. به عبارت دیگر، اگر p برابر با ۰.۵ باشد، مقدار نگاشت شده v برابر با ۰ است در مقایسه با روش غیرقطبی، روش قطبی امکان نمایش مقادیر به صورت اعداد منفی را فراهم می‌کند. (Y. Liu et al, 2021)

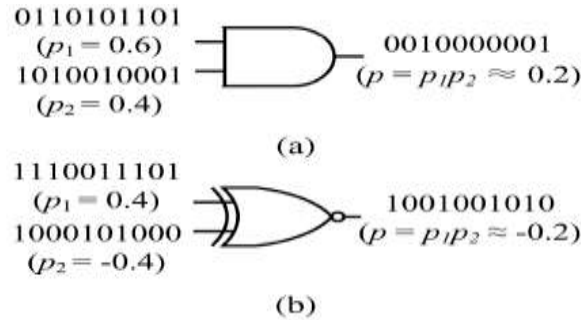
معادلات زیر نگاشت‌های خاص بین احتمال p و مقدار منطقی v را نشان می‌دهند:

$$p = (v + 1)/2 \quad (10)$$

$$v = 2 * p - 1 \quad (11)$$

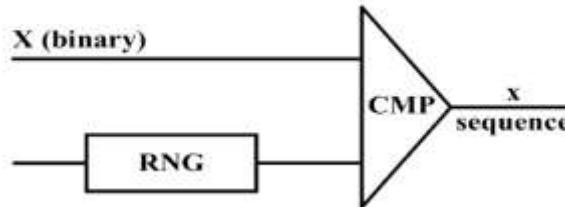
در محاسبات تصادفی، ضرب‌کننده که یکی از مدارهای اصلی حسابی در یک نورون است، می‌تواند با استفاده از یک گیت AND برای نمایش یونی‌پلاریته یا یک دروازه XNOR برای نمایش بای‌پلاریته پیاده‌سازی شود (به شکل ۴ مراجعه کنید) (Z. Li et al, 2018). اگرچه ضرب‌کننده‌های تصادفی به فضای بسیار کمتری نسبت به ضرب‌کننده‌های باینری سنتی نیاز دارند، دقت

آن‌ها با افزایش تعداد ورودی‌ها کاهش می‌یابد. برای دستیابی به دقت قابل قبول، باید تعداد ورودی‌ها کم نگه داشته شود و دوره‌های ارزیابی طولانی‌تر باشد.

شکل ۴. (a) ضرب تصادفی برای نمایش یونی‌پلاریته (unipolar)، و (b) برای نمایش بای پلاریته (bipolar) (Y. Liu et al, 2021)

تولیدکننده‌های اعداد تصادفی اعداد باینری را به رشته‌های بیتی تصادفی تبدیل می‌کنند. یک تولیدکننده‌های اعداد تصادفی معمولاً از یک رجیستر شیفت بازخوردی^۷ خطی با k بیت و یک مقایسه‌کننده تشکیل شده است (به شکل ۵ مراجعه کنید).

شکل ۵. تولیدکننده‌های اعداد تصادفی (Stochastic Number Generator)

در هر سیکل ساعت، رجیستر شیفت بازخوردی خطی یک عدد تصادفی k بیتی تولید می‌کند که با ورودی باینری k بیتی مقایسه می‌شود. اگر ورودی بزرگ‌تر باشد، مقایسه‌کننده ۰ را خروجی می‌دهد، در غیر این صورت ۱ را خروجی می‌دهد. این ۰ها و ۱ها رشته بیت‌های تصادفی را تشکیل می‌دهند. برای تبدیل رشته بیت‌های تصادفی به اعداد باینری، از دیکودر عدد تصادفی استفاده می‌شود، که یک شمارنده باینری است و تعداد ۱ها را در یک رشته بیت شمارش می‌کند. یکی از چالش‌های محاسبات تصادفی همبستگی بین رشته‌های بیت تصادفی است که می‌تواند منجر به کاهش دقت شود. به عنوان مثال، اگر یک رجیستر شیفت بازخوردی خطی یکسان چندین رشته بیت تولید کند، این همبستگی می‌تواند دقت عملیات‌هایی مانند ضرب را تحت تأثیر قرار دهد. برای جلوگیری از این مشکل، می‌توان از رجیستر شیفت بازخوردی خطی های جداگانه برای ورودی‌های مختلف استفاده کرد، همان‌طور که در شکل ۶ (a) نشان داده شده است، تا خروجی‌های دقیقی حاصل شود. (Sen and Raghunathan, 2018) با پیاده‌سازی حالت‌های مختلف انتقال می‌توان چندین تابع فعال‌سازی را پیاده‌سازی کرد. به عنوان مثال، مدار $\tanh$ سرعت محاسبات تابع فعال‌سازی در تصادفی

⁷ Linear Feedback Shift Register) LFSR)

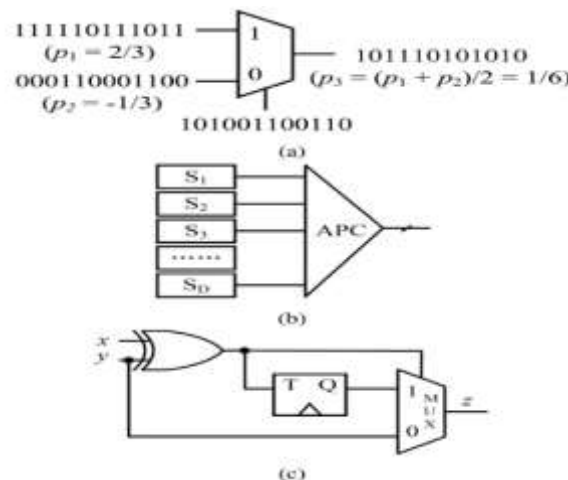
را با جمع‌آوری بیت‌های ورودی با استفاده از شمارنده موازی تقریبی و به‌روزرسانی حالت FSM در چندین مرحله در هر سیکل بهبود بخشیده است، این طراحی دقت را حتی زمانی که احتمالات ورودی از دامنه معمول $[-1, +1]$ فراتر رود، حفظ می‌کند. بهبودهای بیشتر در مدار Btanh ، مانند جایگزینی شمارنده بالا/پایین با واحد تقریب خطی، کارایی آن را افزایش داده و توانایی آن در پردازش گسترده‌تر ورودی‌ها بدون از دست دادن دقت بهبود بخشیده است (Kim et al, 2016). معادله LAU:

$$\psi(x) = \min(1, \text{Max}(p, \frac{1}{r}x + s)) \quad (13)$$

پیکربندی واحد تقریب خطی می‌تواند با تنظیم پارامترهای p, r, s و توابع فعال‌سازی مختلفی مانند سیگموئید یا ReLU را تقریب بزند (Z.Li et al, 2019). این طراحی نسبت به همبستگی بین توالی‌های ورودی مصون است و امکان اشتراک مولد اعداد تصادفی بین نورون‌ها را فراهم می‌کند که منجر به کاهش هزینه‌های سخت‌افزاری می‌شود. همچنین یک مدار تصادفی برای ReLU پیشنهاد شده است که در آن ورودی انباشته شده و با یک مقدار مرجع مقایسه می‌شود و خروجی بر اساس آن انتخاب می‌گردد. این طراحی تضمین می‌کند که توالی خروجی در نمایش یونی‌پلاریته کمتر از ۰.۵ و در نمایش بای‌پلاریته کمتر از ۰ نباشد:

$$y = \max(0, \tanh(2x)) \quad (14)$$

مدارهای حسابی چندجمله‌ای در محاسبات تصادفی می‌توانند با بسط توابع غیرخطی با استفاده از سری تیلور یا چندجمله‌ای‌های برنشتاین، توابع فعال‌سازی را نیز پیاده‌سازی کنند. اگرچه این مدارها نسبت به روش‌های مبتنی بر FSM بازپیکربندی آسان‌تری دارند، اما به فضای بیشتری نیاز دارند (B. Li et al, 2019). به طور کلی، تصادفی برای محاسبات مبتنی بر توالی به تعداد زیادی سیکل ساعت نیاز دارد، و همچنین دامنه محاسباتی جمع‌کننده تصادفی دقیق یک چالش بزرگ محسوب می‌شود (S. Lu et al, 2024). جمع‌کننده اولیه در محاسبات تصادفی از یک مالتی‌پلکسر دو ورودی استفاده می‌کند که احتمال سیگنال انتخاب آن روی ۰.۵ تنظیم شده است به شکل ۷ (a) مراجعه کنید (Y. Liu et al, 2021).

شکل ۷ (a) جمع کننده SC اولیه (b). جمع کننده SC مبتنی بر (c). APC. جمع کننده SC مبتنی بر TFF.

این طراحی تحت تأثیر همبستگی ورودی‌ها قرار نمی‌گیرد و به این دلیل امکان استفاده از مولدهای اعداد تصادفی مشترک را فراهم می‌کند، که به کاهش هزینه سخت‌افزار و مصرف انرژی منجر می‌شود. با این حال، سیگنال انتخاب باید بدون همبستگی با ورودی‌ها باشد، که نیاز به RNG های اضافی دارد. برای ورودی‌های متعدد، می‌توان از یک درخت جمع کننده تصادفی استفاده کرد که خروجی آن در ۰.۵ ضرب می‌شود:

$$p_3 = \frac{p_1 + p_2}{2} \quad (15)$$

برای اجتناب از مشکلات مقیاس‌بندی روش قبل، یک جمع کننده مبتنی بر شمارنده موازی تجمعی^۸ در محاسبات تصادفی معرفی شده است (به شکل ۷ (b) مراجعه کنید). این جمع کننده، تعداد ۱ها در توالی‌های ورودی را به طور مستقیم جمع می‌کند و احتمال خروجی را از مجموع احتمالات ورودی تعیین می‌کند. این طراحی به تولید کننده‌های اعداد تصادفی های اضافی نیاز ندارد، که باعث کاهش نیاز به سخت‌افزار و افزایش سرعت پردازش در مقایسه با جمع کننده‌های تصادفی سنتی می‌شود. خروجی جمع کننده مبتنی بر APC به صورت باینری است و می‌توان با استفاده از شمارنده موازی تقریبی که جمع کننده‌های کامل را با گیت‌های منطقی ساده‌تر جایگزین می‌کند، مساحت طراحی را بیشتر کاهش داد، اگرچه این روش ممکن است برای پیاده‌سازی‌های FPGA بهینه نباشد (Y. Lee et al, 2024). علاوه بر این، یک جمع کننده تصادفی مبتنی بر فلیپ‌فلاپ تغییر وضعیت نیز پیشنهاد شده است (به شکل ۷ (c) مراجعه کنید) (V.T. Lee et al, 2017). این جمع کننده مقداری را بر اساس میانگین احتمالات ورودی تولید می‌کند، مشابه جمع کننده تصادفی مرسوم، اما بدون نیاز به توالی‌های تصادفی اضافی برای سیگنال انتخاب MUX، که منجر به کاهش مساحت طراحی می‌شود.

توابع فعال‌ساز در شبکه‌های عصبی معمولاً با ماشین‌های حالت متناهی پیاده‌سازی میشوند و با مدارهای حسابی چندجمله‌ای تصادفی (Tina et al, 2024)، (Y. Liu et al, 2021) مدارهای مبتنی بر مدارهای حسابی چندجمله‌ای آسانتر پیاده‌سازی می‌شوند اما نیازمند مساحت بیشتر هستند.

د. تکنیک‌های محاسباتی تقریبی (Ax)

در سیستم‌های دیجیتال، محاسبات تقریبی به عنوان رویکردی نویدبخش برای بهبود عملکرد و کاهش مصرف توان معرفی شده است. این رویکرد به ویژه در کاربردهایی مانند پردازش چندرسانه‌ای و یادگیری ماشین که به میزان مشخصی از خطا تحمل دارند، بسیار کارآمد است. محاسبات تقریبی با تغییر یا حذف بخش‌هایی از عملیات محاسباتی دقیق، منابع سخت‌افزاری را کاهش می‌دهد و به این ترتیب بهره‌وری انرژی را افزایش می‌دهد، در حالی که تنها میزان کمی از دقت فدا می‌شود. جمع کننده‌های تقریبی به دو دسته اصلی تقسیم می‌شوند: استاتیک و دینامیک. جمع کننده‌های استاتیک دارای سطح ثابتی از تقریب هستند و پارامترهای طراحی مانند تأخیر، توان و مساحت را در مقایسه با جمع کننده‌های دقیق کاهش می‌دهند. هر چه میزان تقریب بیشتر باشد، بهینه‌سازی بیشتری

⁸ Accumulative parallel counter

حاصل می‌شود. با این حال، از آنجا که سطح تقریب در این جمع‌کننده‌ها ثابت است، ممکن است برای همه برنامه‌ها مناسب نباشند و نیاز به تنظیم اولیه دارند. در مقابل، جمع‌کننده‌های دینامیک قادر به تولید نتایج دقیق یا تقریبی بسته به نیاز هستند، که این ویژگی آن‌ها را برای کاربردهای مختلف بدون نیاز به دانش قبلی از هدف مناسب می‌سازد. این جمع‌کننده‌ها معمولاً از منطق تشخیص و تصحیح خطا استفاده می‌کنند که ممکن است نیاز به چندین سیکل محاسباتی برای دستیابی به دقت مورد نظر داشته باشد، اما در مقابل انعطاف‌پذیری بیشتری فراهم می‌کنند. همچنین، ضرب‌کننده‌های تقریبی نیز برای کاهش مصرف توان و بهبود سرعت در کنار کاهش اندکی دقت مورد توجه قرار گرفته‌اند. تکنیک‌هایی مانند کوتاه کردن و جبران خطا، به طور قابل توجهی مصرف توان را کاهش داده و در عین حال سطح دقت قابل قبولی را حفظ می‌کنند. این تکنیک‌ها به خصوص در برنامه‌هایی که دقت مطلق نیاز ندارند، بسیار مؤثر هستند.

طراحی‌های بهینه‌سازی شده LSTM-NNs :

تلاش‌ها برای بهبود کارایی اجرای LSTM ها را می‌توان به دو رویکرد اصلی تقسیم کرد:

دسته اول طراحی شتاب‌دهنده‌های تخصصی: این شتاب‌دهنده‌ها برای بهبود اجرای LSTM با بهره‌گیری از الگوهای دسترسی به داده و محاسباتی منحصر به فرد مدل طراحی شده‌اند. آن‌ها شامل واحدهای محاسباتی اختصاصی برای عملیات‌های LSTM، ماژول‌های ارتباطی تخصصی برای جریان کارآمد داده‌ها، و معماری‌های پایپلاین متعادل که محاسبات و ارتباطات را هماهنگ می‌کنند، هستند. همچنین تکنیک‌هایی مانند فشردن سازی و هرس که نوی محاسبات باینری تقریبی ساده شده هستند را به کار می‌گیرند که سبب کاهش اندازه مدل و در نهایت منجر به صرفه‌جویی قابل توجهی در زمان و انرژی می‌شود. این رویکرد LSTM ها را برای استفاده در دستگاه‌هایی با منابع محدود قابل تحقق‌تر می‌کند (S.Li et al, 2019). (Gong et al, 2019) یک شتاب‌دهنده LSTM با قابلیت پیکربندی مجدد با قابلیت پردازش تقریبی نزدیک به داده را پیشنهاد می‌کند تا بهره‌وری انرژی و پردازش موازی را افزایش دهد. این رویکرد یک نوع پیکربندی مجدد را معرفی می‌کند که با استفاده از یک مدل تقسیم شبکه با دانه‌بندی ترکیبی، بهره‌وری انرژی و پردازش موازی را افزایش می‌دهد. این مدل با بهینه‌سازی پردازش LSTM، تعادلی بین موازی‌سازی دانه‌ریز و دانه‌درشت ایجاد می‌کند. طراحی این شتاب‌دهنده، مصرف انرژی بالا در وظایف ضرب ماتریس-برداری را با به کارگیری یک ضرب‌کننده لگاریتمی تکراری، که از ضرب‌کننده‌های لگاریتمی Babic الهام گرفته شده است، بهبود می‌بخشد (Babi et al, 2011). این ضرب‌کننده دقت را به صورت پویا بر اساس وزن شبکه تنظیم می‌کند و از یک کنترل‌کننده تکرار و بلوک‌های محاسباتی پایه برای پردازش کارآمد استفاده می‌کند. این معماری دارای یک آرایه محاسباتی 4x8 برای عملیات‌های VMM و یک زنجیره جمع‌کننده 1x8 چندمنظوره قابل پیکربندی مجدد برای اجرای انعطاف‌پذیر سلول LSTM است. پیکربندی این معماری امکان تطبیق با وظایف مختلف را فراهم می‌کند و عملکرد و بهره‌وری انرژی را بهینه می‌سازد. استفاده از ضرب‌کننده‌های تقریبی منجر به کاهش ۵۲.۳ درصدی مصرف انرژی شده، در حالی که دقت شبکه به میزان ۹.۲ درصد کاهش یافته. معماری (Perumal, and Rajendiran, 2022) برای مدیریت انرژی شبکه‌های هوشمند طراحی شده است. سلول‌های SRAM سنتی با سلول‌های الحاقی مبتنی بر LUT^۹ جایگزین شده‌اند و از ضرب‌کننده‌های بهینه برای کاهش توان و مساحت استفاده شده است. روش‌های تقریبی

⁹ Lookup Table

کلیدی به کار گرفته شده شامل: کوتاه‌سازی¹⁰ که با حذف برخی بیت‌ها سبب کاهش اندازه و پیچیدگی مدارهای ضرب‌کننده میشود. هرس کردن بیت¹¹ که شامل جایگزینی منطق ترتیبی با یک واحد هرس کوچک میشود، که باعث کاهش تعداد فلیپ‌فلاپ‌ها و صرفه‌جویی در انرژی می‌شود. ضرب‌کننده مبتنی بر LUT که نتایج ضرب از پیش محاسبه شده در جدولی ذخیره می‌شوند، که نیاز به محاسبات لحظه‌ای را کاهش می‌دهد. قابلیت تطبیق‌پذیری دقت به این صورت که دقت به صورت پویا بر اساس نیازهای برنامه تنظیم میشود، که سبب تعادل بین دقت و مصرف توان را ایجاد می‌کند. این معماری که با استفاده از تکنیک‌های طراحی ASIC پیاده‌سازی شده است، و توانسته به کاهش ۴۰.۱ درصدی مصرف توان کل و ۵۰ درصدی اندازه LUT با حداقل کاهش دقت دست پیدا کند. (Kouris et al, 2020) یک طرح محاسباتی استنتاجی تدریجی جدید برای شبکه‌های LSTM معرفی می‌کند که برای ارائه بهترین تقریب ممکن در یک محدوده زمانی خاص طراحی شده است که آن را به‌ویژه برای سیستم‌های حساس به تأخیر مانند خودروهای خودران مناسب می‌کند. این رویکرد با ترکیب هرس مدل و بازسازی محاسبات، باعث می‌شود که شبکه LSTM بتواند با کاهش قابل توجهی در نیازهای محاسباتی و حافظه‌ای، تصمیمات سریع و آگاهانه بگیرد. این روش ماتریس‌های وزن را با استفاده از تجزیه مقدار منفرد (SVD¹²) با رتبه پایین تقریب می‌زند که باعث کاهش بار محاسباتی و حافظه‌ای مورد نیاز برای استنتاج LSTM می‌شود و سرعت و بهره‌وری را افزایش می‌دهد. ماتریس‌های وزن بر اساس اهمیت عناصرشان که با یک معیار مبتنی بر اندازه تعیین می‌شود، هرس می‌شوند. این کار باعث ایجاد پراکندگی در ماتریس‌های وزن می‌شود و در عین حال اطلاعات حیاتی را حفظ می‌کند. SVD یک روش ریاضی است که در آن یک ماتریس به سه ماتریس دیگر تجزیه می‌شود $W = U\Sigma V^T$ که در آن W ماتریس اصلی، U و V ماتریس‌های متعامد هستند و Σ یک ماتریس قطری است که حاوی مقادیر منفرد است. در زمینه LSTMها، ماتریس وزن کامل W با استفاده از تنها بزرگ‌ترین مقدار منفرد و بردارهای منفرد مربوطه تقریب زده می‌شود که به عنوان یک تقریب با رتبه ۱ شناخته می‌شود $\tilde{W} \approx \sigma_1 U_1 V_1^T$ ، که در آن σ_1 بزرگ‌ترین مقدار منفرد و U_1 و V_1 بردارهای منفرد مربوطه هستند. هرس کردن بار محاسباتی را کاهش می‌دهد و به LSTM اجازه می‌دهد تا تقریب‌های سریع‌تری انجام دهد و در عین حال اطلاعات کلیدی را حفظ کند. سپس، روش ترکیبی SVD و هرس کردن، خروجی را به صورت تکراری تصحیح می‌کند تا دقت را در چندین مرحله بهبود بخشد. این روش به سیستم اجازه می‌دهد تا با گذشت زمان، کیفیت استنتاج را به تدریج افزایش دهد. این روش تعادلی بین سرعت و دقت ایجاد می‌کند و حتی در شرایط محدودیت‌های زمانی شدید، تقریب‌هایی با کیفیت بالا ارائه دهد. روش پیشنهادی تا ۴۱۵ برابر استنتاج سریع‌تری نسبت به پیاده‌سازی‌های سنتی LSTM به دست می‌آورد و میانگین سرعت افزایش ۱۹۸ برابر را نشان می‌دهد.

دسته دوم واحدهای حسابی بهینه‌شده: این رویکرد شامل بررسی فناوری‌های سخت‌افزاری کم‌مساحت مانند محاسبات تصادفی و محاسبات باینری ساده شده است تا کارایی سخت‌افزار را در حالی که دقت را حفظ می‌کند از نظر مساحت و انرژی بهبود بخشد. (Joseph and Bindiya, 2021) یک تکنیک مبتنی بر مالتی‌پلکسر برای تسریع ضرب ماتریس-بردار در شبکه‌های حافظه طولانی‌مدت و کوتاه‌مدت را ارائه می‌دهند. که با استفاده از روش ضرب ثابت چندگانه و طراحی جدید برای محاسبات داخلی حاصلضرب، به کاهش قابل توجه ۱۴٪ در مصرف توان دست یافته است. این روش به خوبی ساختار یافته و بر بهینه‌سازی دو جزء

¹⁰ Truncation

¹¹ Bit-Pruning

¹² Singular Value Decomposition

حیاتی فرآیند MVM^{۱۳} در شبکه‌های LSTM تمرکز دارد: تولیدکننده حاصلضرب جزئی^{۱۴} (PPG) و انتخاب‌گر حاصلضرب جزئی (PPS). طراحی PPS^{۱۵} متعارف شامل انتخاب‌گرهای چندورودی-چندخروجی (MIMO^{۱۶}) با تعداد زیادی گیت AND و OR است که منجر به افزایش تأخیر و مصرف توان می‌شود و از منطق ترتیبی و عملیات انتقال به راست برای تقسیم بردارهای ورودی استفاده می‌کند که منجر به تأخیر و مصرف توان بالا می‌شود. طراحی PPS پیشنهادی با جایگزینی طراحی پیچیده MIMO-PPS با یک طراحی ساده مبتنی بر مالتی‌پلکسر، تعداد گیت‌ها را به‌طور قابل توجهی کاهش می‌دهد. هر PPS با استفاده از هفت مالتی‌پلکسر ۲:۱ پیاده‌سازی می‌شود. تعداد کل گیت‌ها از ۱۸۹ گیت AND/OR به ۱۶۰ گیت NAND کاهش می‌یابد. طراحی پیشنهادی یک واحد کوتاه‌کننده را معرفی می‌کند تا هرس بیت را انجام دهد، که نیاز به انتقال به راست را از بین می‌برد و اندازه جمع‌کننده‌ها/تفریق‌کننده‌ها را کاهش می‌دهد. و ۳۲ فلیپ‌فلاپ را با یک واحد کوتاه‌کننده ۱ بیتی ساده جایگزین می‌کند. واحد کوتاه‌کننده تقسیم را با استفاده از هرس ۲ بیتی انجام می‌دهد. بهینه‌سازی‌های ترکیبی در PPG و PPS منجر به یک واحد محاسبات حاصلضرب داخلی^{۱۷} (IPC) جمع‌وجورتر و کارآمدتر از نظر مصرف توان می‌شود. (S. Le et al, 2019) یک پیاده‌سازی سخت‌افزاری نوین از شبکه‌های عصبی LSTM با استفاده از محاسبات تصادفی برای پیش‌بینی اطلاعات وضعیت کانال ارائه می‌دهند. معماری LSTM برای انطباق با اصول محاسبات تصادفی دوباره طراحی شده است. معماری شامل واحدهای پردازش ورودی است که داده‌ها را به جریان‌های بیت تصادفی تبدیل می‌کنند، واحدهای گیت (ورودی، فراموشی و خروجی) که عملیات‌های تصادفی انجام می‌دهند، و واحدهای پردازش خروجی پیش‌بینی‌های نهایی را تولید می‌کنند. معماری پیشنهادی بر روی FPGA Xilinx Artix-7 پیاده‌سازی شده است. معماری پیشنهادی هزینه‌های سخت‌افزاری را تقریباً ۷۰٪ در مقایسه با روش‌های سنتی کاهش می‌دهد. (Maor et al, 2019) به بررسی ادغام محاسبات تصادفی با شبکه‌های LSTM می‌پردازند و هدف آن کاهش مصرف توان و هزینه‌های سخت‌افزاری در پیاده‌سازی‌های FPGA است. آنها توانسته‌اند نشان دهند که محاسبات تصادفی می‌تواند به‌طور قابل توجهی مصرف توان را (تا ۷۳.۲۴٪) با کمترین کاهش دقت (۱.۶۹٪) در مقایسه با پیاده‌سازی‌های سنتی LSTM باینری کاهش دهد. این پیاده‌سازی با استفاده از مجموعه داده MNIST بر روی FPGA Zedboard ارزیابی شده. (Maor et al, 2019) LSTM را با استفاده از یک معماری چند هسته‌ای پیاده‌سازی کرده‌اند که هر هسته بخشی از عملیات‌های LSTM را پردازش می‌کند. این رویکرد امکان پردازش موازی را فراهم کرده و به توزیع بار محاسباتی کمک کرده است. نورون‌های داخل LSTM با استفاده از یک رویکرد ترکیبی تصادفی-باینری پیاده‌سازی شده‌اند. ضرب با استفاده از گیت‌های XNOR انجام می‌شود و جمع از طریق یک شمارنده موازی تقریبی^{۱۸} (APC) یا یک مالتی‌پلکسر (MUX) انجام می‌شود. داده‌های ورودی باینری با استفاده از رجیسترهای تصادفی و مولدهای عدد تصادفی به مقادیر تصادفی تبدیل می‌شوند. کاهش دقت گزارش شده حداقل است که ۱.۶۹٪ برای تصادفی LSTM-مبتنی بر MUX است، اما مقاله به‌طور عمیق عواملی که می‌توانند بر این کاهش تأثیر بگذارند، مانند مجموعه داده‌های بزرگ‌تر، انواع مختلف وظایف LSTM، یا پردازش دنباله‌های طولانی‌تر، را تحلیل نمی‌کند. طراحی تصادفی LSTM-زمان اجرای را به‌طور قابل توجهی افزایش می‌دهد، که این یک ضعف جدی برای برنامه‌های کاربردی بلادرنگ است. (Y. Liu et al, 2019) یک طراحی ترکیبی را

¹³ Matrix Vector Multiplication

¹⁴ Partial product Generator

¹⁵ Partial Product Selector

¹⁶ Multi In Multi Out

¹⁷ Inner Product computation

¹⁸ Approximate Parallel Counter

معرفی می‌کند که محاسبات تصادفی را با مدارهای باینری برای پیاده‌سازی LSTM ادغام می‌کند. این طراحی با استفاده از مجموعه داده‌های مختلف ارزیابی شده و بهبودهایی در حدود ۱.۶٪ تا ۲.۳٪ در مساحت و ۶.۵٪ تا ۱۱.۲٪ در مصرف انرژی نسبت به پیاده‌سازی ۳۲ بیتی با نقطه شناور گزارش داده است. در عین حال دقتش قابل مقایسه با آن است. اجزای تصادفی عملیات‌هایی را که کارایی سخت‌افزاری در آن‌ها حیاتی است، مانند فعال‌سازی گیت‌ها را مدیریت می‌کنند، در حالی که مدارهای باینری عملیات‌های پیچیده‌تری را که نیاز به دقت بالاتری دارند، مانند به‌روزرسانی حالت‌ها و خروجی‌های نهایی را مدیریت می‌کنند. نوآوری کلیدی استفاده از مدارهای تصادفی تقریبی برای واحدهای گیت است که هزینه‌های سخت‌افزاری را کاهش و در عین حال دقت را حفظ می‌کند. با بهره‌گیری از محاسبات تصادفی، طراحی پیشنهادی بهبود در تحمل نویز را به دست آورده و دقت بالاتری را تحت شرایط نویزی در مقایسه با پیاده‌سازی‌های باینری حفظ کرده است. (Sengupta, et al, 2022) بر ایجاد توازن میان کاهش مساحت و مصرف انرژی و احتمال افت دقت در طبقه‌بندی تمرکز کرده اند، همچنین طرح آنها مبتنی بر طراحی (Y. Liu et al, 2019) است. این مطالعه به بررسی مقایسه معماری‌های کاملاً تصادفی، کاملاً باینری و ترکیبی تصادفی-باینری LSTM با استفاده از معیارهای طبقه‌بندی استاندارد مانند MNIST، TIMIT، و IMDB می‌پردازد. نتایج کاهش قابل توجهی در مساحت (تا ۴۷٪) و مصرف انرژی (تا ۸۶٪) را با تأثیرات جزئی بر دقت نشان می‌دهد و قابلیت استفاده از تصادفی برای سیستم‌های با منابع محدود را اثبات می‌کند. مقاله به بررسی عملکرد توابع فعال‌سازی tanh و ReLU در داخل سلول‌های تصادفی LSTM-می‌پردازد که نشان داده شده است که ReLU در محیط‌های تصادفی مؤثرتر است و احتمال ناپدید شدن گرادیان را کاهش می‌دهد و دقت کلی را در معماری‌های LSTM تصادفی بهبود می‌بخشد. مقاله همچنین به تعادل بین طول رشته تصادفی (SN^{19}) و دقت اشاره می‌کند و تأکید دارد که SN‌های بلندتر (۵۱۲ بیت) دقت بهتری ارائه می‌دهند، اما با هزینه‌ی تأخیر بیشتر همراه هستند. بهبود حدود ۳٪ با افزایش طول SN از ۲۵۶ بیت به ۵۱۲ بیت و ۰.۵٪ بهبود اضافی با افزایش از ۵۱۲ بیت به ۱۰۲۴ بیت گزارش شده است.

نتیجه‌گیری:

با افزایش تقاضا برای شبکه‌های عصبی کارآمد و قدرتمند، به‌ویژه در محیط‌های محدود به منابع مانند اینترنت اشیا و محاسبات موبایل، پیاده‌سازی سخت‌افزاری شبکه‌های LSTM چالش‌ها و فرصت‌های قابل توجهی را به همراه دارد. این مقاله به بررسی پیشرفت‌های اخیر در بهینه‌سازی سخت‌افزار LSTM از طریق تکنیک‌های محاسبات تصادفی و تقریبی پرداخته است، و بر پتانسیل آن‌ها برای کاهش چشمگیر مصرف توان و پیچیدگی سخت‌افزار در حالی که سطوح قابل قبولی از دقت را حفظ می‌کنند، تأکید می‌کند. مرور روش‌های اخیر، از جمله تأثیر الگوریتم‌های فشرده‌سازی و هرس، بهینه‌سازی‌های ضرب ماتریس-بردار، محاسبات تصادفی و ضرب‌کننده‌های کم‌مصرف، اهمیت یک رویکرد متعادل را برجسته می‌کند که به‌طور دقیق موازنه بین کارایی محاسباتی و دقت است. این نوآوری‌ها نه تنها برای گسترش دامنه برنامه‌های یادگیری عمیق به حوزه‌های جدید حیاتی هستند، بلکه برای اطمینان از اینکه این برنامه‌ها می‌توانند به‌طور مؤثر در محدودیت‌های سخت‌افزاری مدرن عمل کنند نیز ضروری هستند. با نگاهی به آینده، تکامل مداوم این تکنیک‌ها همراه با پیشرفت‌های طراحی و ساخت سخت‌افزار، نوید بهبود عملکرد و افزایش دسترسی به شبکه‌های LSTM را می‌دهد. با بهبود و اصلاح این رویکردها توسط پژوهشگران و مهندسان، ادغام یادگیری ماشین در دستگاه‌های روزمره

¹⁹ Stochastic Number

روان تر شده و راه را برای فناوری های هوشمندتر و پاسخگو تر که می توانند به طور کارآمدتر در لبه شبکه عمل کنند، هموار کند. این پیشرفت برای بهره برداری کامل از پتانسیل هوش مصنوعی در دنیای به طور فزاینده ای متصل بسیار حیاتی خواهد بود.

منابع

- J. Mao and A. K. Jain. (1995) Artificial neural networks for feature extraction and multivariate data projection, IEEE Transaction on Neural Network, vol. 6, no. 2, pp. 296–317.
- A. Krizhevsky, I. Sutskever, and G. E. Hinton. (2012) ImageNet classification with deep convolutional neural networks, Advances in Neural Information Processing System, vol. 1, pp. 1097–1105.
- R. Fierro and F. L. Lewis, (1998) Control of a nonholonomic mobile robot using neural networks, IEEE Transaction on Neural Network, vol. 9, no. 4, pp. 589–600.
- G. P. Zhang, (2000), Neural networks for classification: A survey, IEEE Transactions on Systems, Man, and Cybernetics, Part C, Application and review. Rev., vol. 30, no. 4, pp. 451–462.
- J. J. Hopfield, (1982), Neural networks and physical systems with emergent collective computational abilities, Proc. Nat. Acad. i. USA, vol.79, no. 8, pp. 2554–2558.
- S. Haykin, (2009), Neural networks and learning machines, Upper Saddle River, NJ, USA: Pearson, vol.3.
- H. Hikawa, (2003), A digital hardware pulse-mode neuron with piecewise linear activation function, IEEE Transaction on Neural Network, vol. 14, no. 5, pp. 1028-1037.
- J. hmidhuber, (2015), Deep learning in neural networks: An overview, IEEE Transaction on Neural Network, vol. 61, pp. 85-117.
- A. Graves, A. Mohamed and G. Hinton, (2013), Speech recognition with deep recurrent neural networks, IEEE International Conference on Acoustics, Speech and Signal Processing, Vancouver, BC, Canada, pp. 6645-6649.
- T. Masoudi, H. Zhang, A. Alagarsamy, J. Han, and S. Bum Ko, (2024), Stochastic and Approximate Computing for Deep Learning: A Survey. In: W. Liu, J. Han, and F. Lombardi, (eds) Design and Applications of Emerging Computer Systems. Springer, Cham.
- Y. Liu, S. Liu, Y. Wang, F. Lombardi and J. Han, “A Survey of Stochastic Computing Neural Networks for Machine Learning Applications,” in IEEE Transactions on Neural Networks and Learning Systems, vol. 32, no. 7, pp. 2809-2824.
- S. Liu et al, (2024), From Multipliers to Integrators: A Survey of Stochastic Computing Primitives, in IEEE Transactions on Nanotechnology, vol. 23, pp. 238-249.
- S. Han et al, (2017), “ESE: Efficient speech recognition engine with sparse LSTM on FPGA,” in Proc. ACM/SIGDA Int. Symp. Field-Program. Gate Arrays, pp. 75–84.
- Z. Li, S. Wang, C. Ding, Q. Qiu, Y. Wang, and Y. Liang, (2018), Efficient recurrent neural networks using structured matrices in FPGAs, arXiv:1803.07661, [Online]. Available: <http://arxiv.org/abs/1803.07661v2>.
- G. Maor, X. Zeng, Z. Wang and Y. Hu, (2019), An FPGA Implementation of Stochastic Computing-Based LSTM, IEEE 2019 37th International Conference on Computer Design (ICCD), Abu Dhabi, United Arab Emirates, pp. 38-46.

- S. Li, Q. Wang, X. Liu and J. Chen, (2018), Low-Cost LSTM Implementation based on Stochastic Computing for Channel State Information Prediction, 2018 IEEE Asia Pacific Conference on Circuits and Systems (APCCAS), Chengdu, China, pp. 231-234.
- Y. Liu, L. Liu, F. Lombardi and J. Han, (2019), An energy-efficient and noise-tolerant recurrent neural network using stochastic computing,” in IEEE Transactions on Very Large-scale Integration (VLSI) Systems, vol. 27, no. 9, pp. 2213-2221.
- R. Sengupta, I. Polian and J. P. Hayes, (2022), Stochastic Computing Architectures for Lightweight LSTM Neural Networks,” (2022) 25th International Symposium on Design and Diagnostics of Electronic Circuits and Systems (DDECS), Prague, Czech Republic, pp. 124-129.
- Lee. Y, Halim.ZA, Wahab. MNA, Almohamad. TA, (2024), Stochastic Computing Convolutional Neural Network Architecture Reinvented for Highly Efficient Artificial Intelligence Work load on Field-Programmable Gate Array. Research (Wash D C), [Online] Available: <https://spj.iecee.org/doi/10.34133/research.0307>.
- Y. Gong, B. Liu, W. Ge and L. Shi, (2019), RNA: Reconfigurable LSTM Accelerator with Near Data Approximate Processing, (2019) International Conference on Field-Programmable Technology (ICFPT), Tianjin, China, pp. 311-314.
- Perumal, S., Rajendiran, S. (2022), Low power multiplier based long short-term memory hardware architecture for smart grid energy management, International Journal of System Assurance Engineering and Management, vol. 13, pp. 2531–2539.
- A. Kouris, S. I. Venieris, M. Rizakis, and C. Bouganis, (2020), Approximate LSTMs for time-constrained inference: enabling fast reaction in self-driving cars,” IEEE Consumer Electronics Magazine, vol. 9, no. 4, pp. 11-26, 2020.
- T. Joseph and T. S. Bindhya, (2021) High Speed and Power Efficient Multiplexer based Matrix Vector Multiplication for LSTM Network, (2021) 25th International Symposium on VLSI Design and Test (VDATE), Surat, India, pp. 1-4.
- S. Sen and A. Raghunathan, (2018), Approximate Computing for Long Short-Term Memory (LSTM) Neural Networks, in IEEE Transactions on Computer-Aided Design of Integrated Circuits and Systems, vol. 37, no. 11, pp. 2266-2276.
- G. Rajput, K. N. Biyani, V. Logashree, and S. K. Vishvakarma, (2022), AN: streamlined composite activation function unit for deep neural accelerators,” Circuits Syst Signal Process, vol. 41, no. 6, pp. 3465–3486.
- J. Li et al, (2017), Towards acceleration of deep convolutional neural networks using stochastic computing,” in Proc. 22nd Asia South Pacific Design Automat. Conf. (ASP-DAC), pp. 115-120.
- V. T. Lee, A. Alaghi, J. P. Hayes, V. Sathe, and L. Ceze, (2017), Energy-efficient hybrid stochastic-binary neural networks for near-sensor computing, in Proc. Conf. Design, Automat. Test Eur., pp. 13-18.
- K. Kim, J. Kim, J. Yu, J. Seo, J. Lee, and K. Choi, (2016), Dynamic energy accuracy trade-off using stochastic computing in deep neural networks, in Proc. 53rd Annu. Design Automat. Conf. (DAC), pp. 1-6, 2016.
- Y. Liu, Y. Wang, F. Lombardi, and J. Han, “An energy-efficient stochastic computational deep belief network,” in Proc. Design, Automat. Test Eur. Conf., pp. 1175–1178.
- Z. Li et al., “HEIF: Highly efficient stochastic computing-based inference framework for deep neural networks,” IEEE Trans. Comput.-Aided Design Integr. Circuits Syst., vol. 38, no. 8, pp. 1543–1556, 2019.

B. Li, Y. Qin, B. Yuan, and D. J. Lilja, (2019), Neural network classifiers using a hardware-based approximate activation function with a hybrid stochastic multiplier,” ACM J. Emerg. Technol. Comput. Syst., vol. 15, no. 1, pp. 1-28.

G. Erna, G. Srihari, M. Purna Kishore, Ashok Nayak B., M. Bharathi, (2023), FPGA implementation of high-performance truncated rounding based approximate multiplier with high-level synchronous XOR-MUX Full Adder, WSEAS Transactions on Circuits and Systems, vol. 22, pp. 111-125.

Z. Babi, A. Avramovi, and P. Buli, (2011), An iterative logarithmic multiplier, Microprocessors and Microsystems, vol. 35, no. 1, pp. 23-33.

English Abstract:

Neural networks (NNs), modeled after the human brain, are extensively used in artificial intelligence and machine learning for tasks like feature extraction, classification, and system control, owing to their nonlinear properties and self-adaptive nature. This paper concentrates on the hardware implementation of Long Short-Term Memory (LSTM) neural networks, a specialized form of recurrent neural networks (RNNs) known for their effectiveness in handling sequential data. The significant computational demands of LSTM networks present considerable challenges for hardware implementation, especially in resource-limited environments such as the Internet of Things (IoT). This paper reviews recent advancements in hardware design for LSTM networks, with a focus on strategies that utilize imprecise computing to mitigate hardware complexity and power consumption, it explores various optimization techniques, including quantization and pruning algorithms, assessing their potential to improve LSTM processing efficiency. Additionally, the paper examines the trade-offs between accuracy and resource utilization in the context of these emerging hardware methods.